

Слово подяки

Ми, українські літератори й діячі мистецтва, учасники Тижня української літератури й мистецтва в Латвії, звертаємося з цим словом до всіх трудящих, до всіх письменників і до всіх майстрів мистецтва Латвійської РСР.

Дорогі друзі! Рідні наші сестри і брати!

Спасибі за те, що ви запросили нас до своєї республіки, спасибі за те, що ви так щедро нас гостили, спасибі за те, що ви піднесли наше перебування в Латвії до всенародного свята латвійської та української культури.

Ми знали вас, як гостинних людей, ми знали, як у Латвії шанують і люблять українське слово, українську пісню, але ваша гостинність, повага й любов до нас перевершили всі сподівання. Ми цього ніколи не забудемо. Ми передамо радісну схвилюваність наших сердець великому серцю українського народу, і від цього наша віковична дружба стане ще кращою й ще міцнішою.

Ми жили в вашій столиці, в Ризі, в одному з найкращих міст світу, ми побували майже в усіх районах Латвії, ми зустрічалися з прославленими латиськими робітниками на заводах і новобудовах, з рибалками та колгоспниками, з студентами та діячами культури, з моряками, з вашими сивими батьками й матерями, з вашими ясночолими дітьми, ми глибше пізнали вашу працю, мрію й пісню — і високе почуття щастя переповнює наші серця.

Ми радіємо разом з усіма братніми народами, що ви так самовіддано працюєте на благо нашої багатонаціональної Вітчизни, ми радіємо з того, що ви так прекрасно оспівуєте свій труд, радіємо з того, що ви плакаєте спільну з нами мрію — побудувати комунізм, — мрію, яку ви щоденно втілюєте в життя.

Від імені українського народу, від імені золотавих пшеничних ланів, від сиво-го Дніпра, від голубих Карпат і нашого Чорного синього моря ми кажемо: пишаємось такими вірними й чудовими друзями, як ви!

Адже це латиський народ століттями відстоював і відстояв свою свободу в запеклій боротьбі з тевтонами; адже це латиський народ послав своїх кращих синів охороняти нашого вождя й учителя — великого Леніна — в жовтневі дні 1917 року; адже це латиський народ допомагав нам прогнати з України ненавис-

ні білогвардійські полчища; адже це латиський народ виявив свій геній у творчості Яна Райніса, у своїй великій сучасній літературі, без знання якої не може ніяк обійтись жодна нація, жодна культура; адже це латиський народ славиться сьогодні по всій нашій безмежній країні подвигами комуністичної праці.

Ми ніколи не забудемо весняних днів 1963 року, коли дороги Латвії були для нас вистелені квітами, коли ваші прекрасні співачки та хори співали українських пісень, коли вашою дзвінкою мовою звучала українська поезія — в залах і на майданах.

Вінчали ви нас вінками з дубових гілок, і наші серця — серця латишів, росіян, білорусів, українців та інших народів сплелись, як зелене листя в цих вінках.

Ми повні почуття подяки до нашої славної Комуністичної партії Радянського Союзу, котра так любовно вирощує щедре, плодоносне дерево нашої дружби.

Прощаючися з вами, ми ще раз дякуємо за все, що ви зробили для нас. Ми бажаємо вам здійснити в житті і в творчості той ідеал, який ви носите в своїх душах.

Хай буде вічною, як пісня, чистою, як янтар, міцною, як сталь, дружба між латиським та українським народами. Хай дружать усі народи Радянського Союзу! Хай приклад нашої дружби закликає всі народи до братерства та миру на землі!

Олесь ГОНЧАР, Андрій МАЛИШКО, Юрій ЗБАНАЦЬКИЙ, Платон ВОРОНЬКО, Дмитро ПАВЛИЧКО, Степан ОЛІЙНИК, Василь КУЧЕР, Олександр ІЛЬЧЕНКО, Любов ЗАБАШТА, Валентина ТКАЧЕНКО, Олександр ДЯЧЕНКО, Антон ХИЖНЯК, Павло АВТОМОНОВ, Микита ЧЕРНЯВСЬКИЙ, Костянтин ДАНЬКЕВИЧ, Валентин ЛИТВИНЕНКО, Василь КОЗЕРАЦЬКИЙ, Галина ПОЛІВАНОВА, Валентина АРКАНОВА, Андрій СОВА, Степан ТУРЧАК.